23/08/20 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୧୦.୦୩.୮୬ ମଧୁବନ

"ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହେବାର ଉପାୟ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କର ସଭାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ରାଜ୍ୟ ସଭା ସାରା କଳ୍ପରେ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ । ସାରା କଳ୍ପରେ ତ ଅନେକ ରାଜା ରାଜ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କର ଏହି ବିଚିତ୍ର ସଭା କେବଳ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କର ସଭା ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜ୍ୟସଭାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାରଣ ସେଠାରେ ଚିନ୍ତା ଏବଂ ଖୁସି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ତରର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଜଣାନଥାଏ । ଚିନ୍ତା ଶବ୍ଦଟି କ'ଣ - କାହାକୁ ଜଣାନଥାଏ । ଯେହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଚିନ୍ତାରେ ବୁଡି ରହିଛି - ସକାଳୁ ଉଠିବା ଠାରୁ ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର, ପରିବାରର, କର୍ମଧନ୍ଦାର, ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ନା କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ହୋଇ ଦିନର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରୁଛ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ । ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇ ଆରାମରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଯାଉଛ । ଏହିଭଳି ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇଯାଇଛ । ତେବେ କ'ଣ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଗଲଣି, ନା କୌଣସି ଚିନ୍ତା ଅଛି ? ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ଦେଇଛ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ କାରଣ ନିଜ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଅନୁଭବ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଚିନ୍ତା ଲାଗିଯାଏ ଯଦି ଭାବିବ ସବୁ ଦାୟିତ୍ୱ ବାବାଙ୍କର, ମୁଁ କେବଳ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ସେବାଧାରୀ ବା ନିମିତ୍ତ କର୍ମଯୋଗୀ ଅଟେ । ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର୍ତ୍ତା ବାବା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ କେବଳ ନିମିତ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଅଟେ । ଯଦି ଏହି ସ୍ମୃତି ସବୁ ସମୟରେ ଆପେ ଆପେ ରହିବ ତେବେ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଭୁଲରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟର୍ଥ ଭାବନାର ବୋଝ ନିଜ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେଉଛ ତେବେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚିନ୍ତା ରୂପକ ଅନେକ ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଆସିଯାଉଛି, ନଚେତ୍ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ଲାଇଟ୍ର ମୁକୁଟଧାରୀ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ଅଟ । ବାସ୍ - କେବଳ ବାବା ଏବଂ ମୁଁ, ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି କେହି ନୁହେଁ । ଏହି ଅନୁଭୂତି ସହଜରେ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା କରିଦିଏ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୁକୁଟଧାରୀ ଅଟ, ନା ବୋଝ ମୁଣ୍ଡାଇବା ବାଲା ଅଟ! ବୋଝ ମୁଣ୍ଡେଇବାର ଏବଂ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିବାରେ କେତେ ଅନ୍ତର ରହିଛି! ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟଧାରୀ ଫଟୋ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବୋଝ ମୁଣ୍ଡେଇଥିବା ଫଟୋ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ, ତେବେ କାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବ - ମୁକୁଟ ନା ବୋଝ ? ଅନେକ ଜନ୍ମର, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବୋଝକୁ ତ ବାବା ଆସି ଉତାରି ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ହାଲୁକା କରିଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା ନହୋଇଛ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ତୁମ ଅଧୀନରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ରାଜା ହେବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମାୟାଜିତ୍, କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଜିତ୍ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହେଉଛ । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସଭାରେ ବସିଛ ନା! ଆଚ୍ଛା!

ଆଜି ତ ୟୁରୋପର ପାଳି, ୟୁରୋପ ତ ବହୁତ ଭଲ ବିସ୍ତାର ମଧ୍ୟ କରିଛି । ନିଜର ପଡୋଶୀ-ଦେଶମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ କରିଛି । ଯେପରି ବାବା ସର୍ବଦା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ରଖିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ବି ଦେଖିଲେ ତୁମକୁ ଦୟା ଲାଗୁଛି ନା, ଯେ ଇଏ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ଦେଖ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ବି ଦେଖିଲେ ବାପଦାଦା ସ୍ଥାପନା ସମୟରୁ ନେଇ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦେଶର ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ମନେ ପକାଇ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମନେ ପକାଇବା ଆଧାରରେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଚାରିଆଡର ପିଲାମାନେ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ତ ବହୁତ ଦିନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବାହନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଆବାହନ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚୁମ୍ବକ ଭଳି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ଏହିଭଳି ଲାଗୁଛି ନା - ମୁଁ ଜାଣିପାରିଲି ନାହିଁ କିପରି ବାବାଙ୍କର ହୋଇଗଲି! ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ତ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଛି କିନ୍ତୁ ତେବେ ଏସବୁ କିପରି ହେଲା - ଏକଥା କେବେ ଯଦି ବସି ଚିନ୍ତା କରିବ ତେବେ ଜାଣିପାରିବ କେଉଁଠି ଆସି କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ, ସେକଥା ଚିନ୍ତା କଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ନା । ତେବେ ଡ୍ରାମାରେ ଏହିଭଳି ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ଡ୍ରାମାର ଏହି ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ ବାହାର କରି ଗୋଟିଏ ପରିବାର କରିଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପରିବାର ନିଜର ଲାଗୁଥିବା କାରଣରୁ ଅତି ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ବାବା ଯେପରି ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇାଯାଇଛ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସଂଗର ରଂଗରେ ଅତିପ୍ରିୟ ହୋଇଯାଇଛ । ଯାହାକୁ ବି ଦେଖ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଚେହେରାରେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ମୃତିର ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଯାଉଛି । ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ମେକପ୍ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସଜେଇ ହେବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ମେକପ୍ କରିବାର ସ୍ଥାନ । ଏହି ମେକପ୍ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନେ ଫରିସ୍ତା ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଯେପରି ମେକପ୍ କରିବା ପରେ କିଏ କିପରି ବି ହୋଇଥାଉ, ଚେହେରା ବଦଳିଯାଇଥାଏ । ମେକପ୍ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଲାଗିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଚମକୁଥିବା ଫରିସ୍ତା ଭଳି ଲାଗୁଛ, କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ମେକପ୍ କରିଦେଇଛ । ସେହି ମେକପ୍ କରିବାରେ ତ କ୍ଷତି

ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କ୍ଷତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଚମକୁଥିବା ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା! ଏଠାରେ ତ ସ୍ନେହ ବିନା ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ଉଠିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହର ସହିତ ଗୁଡ୍ ମର୍ଣ୍ଣିଂଗ୍ କରୁଛ, ଖାଇବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହର ସହିତ ବ୍ରହ୍ମାଭୋଜନ ଖାଉଛ, ଚାଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହର ସହିତ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ହାତ ରଖି ଚାଲୁଛ । ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ହାତରେ ହାତ ମିଶାଇ ଚାଲିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ ନା! ତେବେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ହାତରେ ହାତ ରଖି ଚାଲ, ଏକୁଟିଆ ଚାଲ ନାହିଁ । ଯଦି ଏକୁଟିଆ ହୋଇ ଚାଲିବ ତେବେ କେତେବେଳେ ବୋର୍ ହୋଇଯିବ, ଆଉ କେତେବେଳେ କାହାର ନଜର ମଧ୍ୟ ପଡିଯିବ । ଯଦି ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଚାଲିବ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତ ମାୟାର ନଜର ପଡିବ ନାହିଁ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସଂଗରେ ରହିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ଖୁସି ଖୁସିରେ, ହସ ମଜାରେ, ଖାଇ ପିଇ ମଉଜ କରି କରି ଚାଲିବ । ତେଣୁ ଏହି ସାଥୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ତ ? ନା, ଆଉ କେହି ଦରକାର! ଅନ୍ୟ କେହି ଦରକାର କି ? ଧୋକାବାଜ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ତ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ ନା । ସେଠାରେ ତ ଧୋକା ଦେବା ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏବେ ତ ଏଭଳି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆସିଯାଇଛ ଯେଉଁଠି ନା ଧୋକା ଅଛି, ନା ଦୁଃଖ ଅଛି । ତେବେ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଯାଇଛ । ଏହିଭଳି ସମସ୍ତେ ପକ୍କା ଅଟ ନା - କେହି କଞ୍ଚା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ ତ! ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପତ୍ର ଲେଖିବ କ'ଣ କରିବି, କିପରି କରିବି ମାୟା ଆସିଗଲା ।

ୟୁରୋପ ନିବାସୀ ବିଶେଷ ଭାବରେ କେଉଁ ଚମତ୍କାରୀ କରିଛନ୍ତି ? ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ଦେଖି ଆସିଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଫୁଲତୋଡା ସାଥୀରେ ନେଇ ଆସିବ, ବାବାଙ୍କର ସେହି ବାଣୀକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ସବୁ ଦିନ ରହି ଆସିଛି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ କିଛି କିଛି ବିଛୁଡି ଯାଇଥିବା ରତ୍ନ ବାବାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସନ୍ତୁ ବା ନିଜର ପରିବାରକୁ ଆସନ୍ତୁ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ୟୁରୋପ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ବହୁତ ଭଲ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ମହାବାକ୍ୟକୁ ବା ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିଥାଏ । ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପିଲାମାନେ ଆପେ ଆପେ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବୁଝିଲ! ଏହି କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କେତେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି କରି ବଡରୁ ବଡ ପରିବାର ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଗୋଟିଏରୁ ଦୁଇଟି, ଦୁଇଟିରୁ ତିନୋଟି, ଏହିଭଳି କେତେ ସେଣ୍ଟର ହୋଇଗଲାଣି । ୟୁ.କେ. ତ ଅଲଗା ଏବଂ ବଡ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ୟୁ.କେ. ସହିତ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । କାହିଁକି ନା ବିଦେଶ ସେବାର ମୂଳଦୁଆ ତ ୟୁ.କେ. ହିଁ ଅଟେ । ବୃକ୍ଷରେ କେତେ ବି ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ବାହାରୁ, ବୃକ୍ଷ ଯେତେ ବି ବିସ୍ତାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଚାଲିଥାଉ କିନ୍ତୁ ମୂଳ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇ ତ ରହିବ ନା! ଯଦି ମୂଳ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇ ନ ରହିବ ତେବେ ବିସ୍ତାର ବା ବୃଦ୍ଧି କିପରି ହେବ! ଲଣ୍ଡନରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଅନନ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ କରିଛି କାରଣ ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଯାଉଥିବା କାରଣରୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଏବଂ ସେବା ଉଭୟରେ ସୁବିଧା ହୋଇଯାଉଛି । ବାପଦାଦା ତ ସାଥୀରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ବିନା ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବି ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ, ଏଭଳି ଯୋଡି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ସାକାର ରୂପରେ, ସେବାର ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ, ସେବାର ଯୋଜନା ବା ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ତା'ସହିତ ନିଜର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯଦି କାହାକୁ କୌଣସି ରାଏ ବା ପରାମର୍ଶ ଦରକାର ସେଥିପାଇଁ ବଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ଅଟନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ସମାଧାନ ମିଳିପାରିବ । କେବେ କେବେ ମାୟାର ତୋଫାନ ଏଭଳି ଭାବରେ ଆସୁଛି ଯାହାକି ବୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜଣା ନପଡିବା କାରଣରୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବା ଶକ୍ତିକୁ ପିଲାମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସମୟ ପାଇଁ ସାକାର ମାଧ୍ୟମ ରୂପରେ ନିମିତ୍ତମାନଙ୍କୁ ରଖାଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ "ଦାଦୀ, ଦୀଦୀ" ବୋଲି କହୁଛ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଯାହା ଫଳରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ବାକି ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ସେହିଠାରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି ପୁଣି ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଜ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ - ଏହିଭଳି ଯେଉଁ ପ୍ରବାଦ ରହିଛି, ତା'କୁ ଏମାନେ ଭଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିଛନ୍ତି କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନର ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ସେଠିକାର ସେବାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା ନା । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ରଖି ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛ ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ଦୃଢତା ଅଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ଯାହା ବି ହେଉ କିନ୍ତୁ ସେବାରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ - ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଏବେ ତ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିବାରକୁ ଦେଖି ବିଶେଷ ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନେ ହିଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଟୀଚର ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି । ଶକ୍ତିମାନେ ତ ସର୍ବଦା ସହଯୋଗୀ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ସେବାରେ ବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ଏବଂ ସେବା ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସେବା କେନ୍ଦ୍ରର ରିମ୍ଝିମ୍ ବା ସେବାକେନ୍ଦ୍ରର ଶୋଭା ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି । କାରଣ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅଲଗା ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅଲଗା, ସେଥିପାଇଁ ଉଭୟ ଦରକାର । ଯେଉଁ ସେଣ୍ଟରରେ ଶକ୍ତିମାନେ ନାହାଁନ୍ତି ବା ପାଣ୍ଡବ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଇ...... ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସେଠିକାର ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଉଭୟ ରହିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଇଛ ତେଣୁ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଆଉ ଜଣେ ସହଜରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯିବେ । ଯଦିଓ ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଲା କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ ଭଲ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଚାଲିଛ କାରଣ ଦୃଢ

ସଂକଳ୍ପ ସଫଳ ନ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଏହାର ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରମାଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ । ଯଦି ଟିକିଏ ବି ନିରାଶ ହୋଇଯାଉଛ ଯେ ଏଠାରେ ତ ସେବା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଟିକିଏ ବି ଦୁର୍ବଳତା ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ଅନ୍ତର ଆସିଯାଉଛି । ଦୃଢତା ରୂପୀ ପାଣି ସେବା ରୂପକ ବୃକ୍ଷରେ ଶୀଘ୍ର ଫଳ ଫଳାଇ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଦୃଢତା ହିଁ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥାଏ ।

“ପରମାତ୍ମ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେଲେ - ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଅ” (ଅବ୍ୟକ୍ତ ମୁରଲୀରୁ ସଂଗୃହୀତ)

ବାବା ଯେପରି କହିଲେ ତୁମେମାନେ ସେହିପରି କରିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର କହିବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର କରିବା - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନମ୍ବରୱାନ ଆଜ୍ଞାକାରୀ । ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ, ଶ୍ରୀମତକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବୁଝି ପାଳନ କରିବା - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବା । ଶ୍ରୀମତରେ ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମନମତ ବା ପରମତ ମିଶ୍ରଣ ନ ହେଉ । ବାବାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ହେଲା “କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ” । ଯିଏ ଏହି ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରେ ସେହି ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସନ୍ତାନକୁ ବାବାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତା’ପାଇଁ ସବୁ କିଛି ସହଜ ହୋଇଯାଏ ।

ବାପଦାଦା ଅମୃତବେଳାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାତ୍ରିରେ ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ-ବଚନ-କର୍ମ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ କିପରି ଚାଲିବାକୁ ହେବ ବା ରହିବାକୁ ହେବ - ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ମାନସିକ ସ୍ଥିତି କିପରି ରହିବା ଦରକାର ତାହା ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ମିଳିଛି । ତେଣୁ ସେହି ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥାଅ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବାର ଆଧାର । ଏହିଭଳି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ସହିତ ଉଡିବାର କଳାର ଅନୁଭବ କରିଥା’ନ୍ତି । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ହେଲା - କୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦୁଃଖ ନିଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ସନ୍ତାନ କାହାରିକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ନେଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାର କାରଣ ହୋଇଯାଉଛି । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟର୍ଥ କଥାକୁ ଶୁଣି ଦୁଃଖୀ ହୋଇଗଲ ତେବେ ଏହିଭଳି ଛୋଟ ଛୋଟ ଅବଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ମନକୁ ଭାରୀ କରିଦେବ ଏବଂ ଭାରୀ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ଆଡକୁ ଉଡି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାପଦାଦାଙ୍କର ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ମିଳିଛି, ପିଲାମାନେ - ନା ବ୍ୟର୍ଥ ଚିନ୍ତା କର, ନା ଦେଖ, ନା ଶୁଣ, ନା ବ୍ୟର୍ଥ କଥା କୁହ ନା ବ୍ୟର୍ଥ କର୍ମରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଖରାପ କର୍ମ କରିବାରୁ ତ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏଭଳି ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଚରିତ୍ରର ଚିତ୍ର ତିଆରି କର ଯାହାଦ୍ୱାରା ପରମାତ୍ମ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ହେଉଛି, ପିଲାମାନେ ଅମୃତବେଳାରେ ବିଧିପୂର୍ବକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗରେ ରୁହ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ, ନିମିତ୍ତ ମନୋଭାବରେ ଏବଂ ନିର୍ମାଣଚିତ୍ତ ହୋଇ କର । ସେହିଭଳି ଦୃଷ୍ଟି, ବୃତ୍ତି... ସବୁ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ମିଳିଛି । ଯଦି ସେହି ଆଜ୍ଞାଗୁଡିକ ପାଳନ କରି ଚାଲିବ ତେବେ ସର୍ବଦା ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ବା ଖୁସି ସମ୍ପନ୍ନ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ବାବାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ହେଲା ପିଲାମାନେ ଶରୀର, ମନ, ଧନ ଏବଂ ଜନ - ଏସବୁକୁ ବାବାଙ୍କର ଅମାନତ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ମନେ କର । ଯାହାବି ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ତାହା ସକାରାତ୍ମକ ହେଉ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ଶୁଭଭାବନା ଯୁକ୍ତ ସଂକଳ୍ପ କର । ଦେହ-ଅଭିମାନଯୁକ୍ତ “ମୁଁ ଏବଂ “ମୋର” ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ କାରଣ ଏହି ଦୁଇଟି ମାୟାର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଅଟେ । ସଂକଳ୍ପ, ସମୟ ଏବଂ ଶ୍ୱାସ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ତେଣୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ, ଜମା କର । ସମର୍ଥ ରହିବାର ଆଧାର ହେଲା ସର୍ବଦା ଏବଂ ସ୍ୱତଃ ଆଜ୍ଞାକାରୀ । ବାପଦାଦାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞା ହେଲା ପବିତ୍ର ହୁଅ, କାମ ବିକାରଜିତ୍ ହୁଅ । ଏହି ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିବାରେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନେ ପାସ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତା’ର ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାଇ କ୍ରୋଧ - ଏଥିରେ କେବେ କେବେ ଅଧାଅଧି ପିଲା ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି - କ୍ରୋଧ ତ କରୁନାହୁଁ କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ଆଖି ତ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପଡିବ ନା, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅବଜ୍ଞା ହୋଇଗଲା, ଯାହାକି ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଅମୃତବେଳାରୁ ରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରା ଦିନର ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କେବେହେଲେ ମେହନତର ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବାର ବିଶେଷ ଫଳସ୍ୱରୂପ ବାବାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଫଳଦାୟକ ହୋଇଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସନ୍ତାନ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଅନୁଭବ କରିଥା’ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି ପ୍ରକାରର ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ସ୍ୱତଃ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । (୧) ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ (୨) ବିଧିପୂର୍ବକ କର୍ମ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ସଫଳତାରୂପୀ ଫଳର ପ୍ରାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା’ନ୍ତି (୩) ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା’ନ୍ତି । ଆଜ୍ଞାକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ହେବା କାରଣରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି କର୍ମ ବୁଦ୍ଧି ବା ମନକୁ ବିଚଳିତ କରିନଥାଏ । ଠିକ୍ କରିଛି କି ଭୁଲ୍ କରିଛି - ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଉଠିନଥାଏ । ସେମାନେ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥିବା କାରଣରୁ ସର୍ବଦା ହାଲୁକା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥା’ନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ସେମାନେ କର୍ମବନ୍ଧନରେ ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କୌଣସି କର୍ମ କରିନଥା’ନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ପରମାତ୍ମ ଆଶୀର୍ବାଦର ପ୍ରାପ୍ତିର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତିର, ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଏବଂ ଭରପୁରତାର ଅନୁଭବ କରିଥା’ନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସଚ୍ଚା ସାଥୀଙ୍କର ସଂଗରେ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ନ୍ୟାରା, ପ୍ୟାରା ଏବଂ ନିର୍ମୋହୀ ହୁଅ ।

ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ସୁଖ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର । ନିଜେ ସର୍ବ ସୁଖର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କର । କାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ସାଥୀ ମନେ ନ ପଡନ୍ତୁ, ପ୍ରଥମେ ବାବା ହିଁ ମନେ ପଡନ୍ତୁ କାହିଁକି ନା ବାବା ହିଁ ସଚ୍ଚା ମିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ସଚ୍ଚା ସାଥୀଙ୍କର ସଂଗରେ ରହିବ ତେବେ ସହଜରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ନ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲଗା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ, ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାନ୍ତି ସେମାନେ ସହଜରେ ନିର୍ମୋହୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କାହା ସହିତ ମୋହ ନଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ କାହା ପ୍ରତି ଢଳି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମାୟାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଏବଂ ତ୍ରିନେତ୍ରୀ ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ବିଜୟୀ ହେବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****